

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **POHOTOVOŠŤ, s.r.o.**, so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35 807 598, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, proti povinnej **L. Č.**, bytom Č., o **vymoženie 569,61 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp. zn. 9 Er 7/2004, o odvolaní a dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 21. mája 2013 sp. zn. 12 CoE 54/2013, takto

r o z h o d o l :

Konanie o odvolaní **z a s t a v u j e .**

Návrh na prerušenie dovolacieho konania **z a m i e t a .**

Dovolanie **o d m i e t a .**

Povinnej náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Vranov nad Topľou uznesením zo 16. januára 2013 č. k. 9 Er 7/2004-34 exekúciu vedenú na základe notárskej zápisnice, ktorú bližšie špecifikoval v odôvodnení uznesenia (ďalej len „notárska zápisnica“), zastavil podľa § 57 ods. 1 písm. g/ v spojení s § 58 ods.1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že v danom prípade bola notárska zápisnica spísaná na základe splnomocnenia uvedeného v zmluve o úvere, obsahujúceho na vopred predtlačenom formulári. U povinnej preto chýbala slobodná vôľa pri zvolení si zástupcu, čím bol spochybnený základný predpoklad pri udelení plnej moci, teda to, že splnomocnenec bude hájiť jej záujem. Na základe uvedeného považoval predmetné plnomocnenstvo za neplatné (§ 22 ods. 2, § 39 Občianskeho zákonníka), v dôsledku čoho dospel k záveru, že predložená notárska zápisnica nie je spôsobilým exekučným titulom. Toto uznesenie napadla oprávnená odvolaním.

Krajský súd v Prešove uznesením z 21. mája 2013 sp. zn. 12 CoE 54/2013 návrh oprávnenej na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. zamietol a napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdil. V odôvodnení uznesenia dodal, že exekučný súd je povinný kedykoľvek v priebehu exekučného konania skúmať, či je exekúcia vedená na základe vykonateľného exekučného titulu. Súd prvého stupňa podľa odvolacieho súdu správne posúdil otázku platnosti, resp. neplatnosti splnomocnenia pre Mgr. Tomáša Kušníra obsahujúceho priamo v zmluve o úvere. Zo strany povinnej podľa odvolacieho súdu skutočne nešlo o slobodný prejav vôle, ak vo formulárovej zmluve je už uvedený jej zástupca bez toho, aby tohto poznala, pričom z textu splnomocnenia vyplýva, že zastupovanie smeruje k urýchlenému vyhotoveniu exekučného titulu bez toho, aby v prípade sporu muselo prebehnúť súdne konanie a teda nesmerovalo k obhajovaniu záujmov dlžníka ako celku.

Mgr. Tomáš Kušnír nemal podľa odvolacieho súdu oprávnenie urobiť vyhlásenie o uznaní právneho záväzku, o súhlase s vykonateľnosťou a o tom, že súhlasí s exekúciou.

Proti výroku uvedeného uznesenia odvolacieho súdu o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podala oprávnená odvolanie. To isté uznesenie odvolacieho súdu v jeho potvrdzujúcej časti napadla oprávnená dovolaním, v ktorom uviedla, že súdy: 1. rozhodli „nad rámec zverenej právomoci“ (§ 237 písm. a/ O.s.p.), 2. konali vo veci, v ktorej sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O.s.p.), 3. oprávnenej odňali možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.), 4. sa v konaní dopustili inej vady majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p), 5. napadnuté rozhodnutie založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Žiadala uznesenia súdov nižších stupňov zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie prvostupňovému súdu; zároveň žiadala dovolacie konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. a Súdnemu dvoru Európskej únie predložiť ňou špecifikované prejudiciálne otázky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolateľkou – vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp.zn. 1 ECdo 267/2013, 1 CoE 93/2013, 1 ECdo 61/2014, 3 ECdo 12/2014, 3 CoE 6/2014, 3 ECdo 305/2013, 3 CoE 118/2013, 3 ECdo 223/2013, 3 CoE 92/2013, 3 ECdo 164/2013, 3 CoE 30/2013, 3 ECdo 168/2013, 3 CoE 33/2013, 2 ECdo 302/2013, 2 CoE 110/2013, 4 ECdo 6/2013, 4 CoE 36/2013, 5 Cdo 10/2013, 5 Cdo 49/2013, 5 ECdo 100/2013, 7 ECdo 314/2013, 7 CoE 117/2013, 8 ECdo 160/2014, 8 CoE 90/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k zastaveniu odvolacieho konania, ako aj k zamietnutiu návrhu na prerušenie dovolacieho konania a vo vzťahu k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

O trovách odvolacieho a dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 a § 142 ods. 1 a § 146 ods. 2 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 24. júna 2015

JUDr. Eubor Š e b o, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Vanda Šimová